

Ngày 28 tháng 2 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 2:5-12

Chủ đề: Khi tiếng lạ được nói bởi linh hồn của người tin Chúa đã tái sanh.

Trọng tâm: Các thứ ngôn ngữ được nói ra từ miệng của các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ đó không phải là sự cầu nguyện bằng tâm thần, mà là sự nói tiếng lạ, là ngôn ngữ mà tự người nói tiếng đó ra cũng không hiểu, nên gọi là tiếng lạ đối với người ấy. Nhưng các dấu lạ đó sẽ tác động tới những người mà Đức Thánh-Linh biết họ là những người sùng đạo của Đức Giê-hô-Va (Luật pháp của Môi-se), như tiên tri Ê-sai đã nói: **Vậy người sẽ dạy khôn cho ai, và khiến ai hiểu sự dạy dỗ mình? Có phải là dạy cho những trẻ con thôi bú, mới lia khỏi vú chẳng? Vì, với họ phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, một chút chỗ kia! Vậy nên Đức Giê-hô-va sẽ dùng môi lạ lưỡi khác mà phán cùng dân này.** Đức Chúa Trời dùng các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ để tỏ cho những người sùng đạo biết Đức Giê-hô-Va đã thăm viếng họ, nhưng cũng là một dấu để qua đó mà biết kẻ nào miệng nói yêu Chúa mà lòng thì cách xa Chúa. Nói tiếng lạ là dấu hiệu của linh hồn người đó được phục hồi sự sống mình và khởi đầu việc làm chủ môi miệng mình, Trong trường hợp này, không cần phải có người thông giải, vì Đức Thánh-Linh đã khiến cho những người từ các dân khác đến thành Giê-ru-sa-lem để dự lễ ngũ tuần nghe được và hiểu được thứ ngôn ngữ được nói ra từ miệng của các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ, đó là bằng chứng về quyền phép của Đức Thánh-Linh cho các môn đồ và cho những người đến dự lễ biết nữa.
Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 28; Mác 16; 1 Cô-rinh-tô 14;

Ngày 1 tháng 3 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 2:13-21

Chủ đề: Khi linh hồn của người tin Chúa được phục hồi quyền kể tự Lời Đức Chúa Trời.

Trọng tâm: Hết thấy các Lời được chép trong Kinh-Thánh, đều bởi Thần của Đức Giê-hô-Va cảm động mà người ta nói ra và được chép xuống và người ta có thể đọc được, nhưng không hiểu được những sự sâu nhiệm giấu trong các lời văn tự đó, vì những sự sâu nhiệm đó thuộc về sự sống của linh hồn loài người. Kinh-Thánh đã chép về linh hồn loài người, là loài được dựng nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Lời Đức Chúa Trời chép trong Kinh-Thánh là giao ước, là lời hứa cho những người xứng đáng, như có chép: **Vậy nên, bởi đức tin mà người ta trở nên kẻ ăn gia tài, hầu cho sự ấy được bởi ân điển, và cho lời hứa được chắc chắn cho cả dòng dõi Áp-ra-ham, chẳng những cho dòng dõi dưới quyền luật pháp, mà cũng cho dòng dõi có đức tin của Áp-ra-ham, là tổ phụ hết thảy chúng ta;** Nhưng phần nhiều người tin Chúa đã không để ý đến Lời Chúa chép trong Kinh-Thánh, mà họ chỉ muốn được cứu chuộc linh hồn khỏi sự chết đời đời, chứ không nghĩ đến việc làm con kế tự Đức Chúa Trời, cả một số người mang danh chức giảng Tin-Lành cũng vậy, họ nói cái miệng chứ lòng họ không muốn hiểu biết những sự đã chép trong Kinh-Thánh, nên Đức Chúa Trời không cho họ biết những sự được gọi gia tài, là của báu Nước Thiên đàng. Linh hồn của sứ đồ Phi-e-rô đã được phục hồi quyền làm con Đức Chúa Trời, nên đã dạn dĩ đứng trước đám đông để giải thích cho những người đang chứng kiến sự ứng nghiệm lời tiên tri của Giô-ên, nói trước về sự Đức Giê-hô-Va sẽ đổ Thần của Ngài trên những người sẽ được hưởng quyền làm con kế tự Lời hứa của Đức Chúa Trời, tức là được cứu chuộc sự sống linh hồn mình.
Kinh-Thánh tham khảo: Ê-sai 44; Giô-ên 2; Ê-xê-chi-ên 39, Rô-ma 4;

Ngày 2 tháng 3 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 2:22-36

Chủ đề: Sự làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ trong quyền phép của Đức Thánh-Linh.

Trọng tâm: Sứ đồ Phi-e-rô không dùng trí khôn của xác thịt để làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, nhưng dùng Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, vì trong Lời Đức Chúa Trời có sự sống và sự sống là sự sáng của loài người, sẽ giải phóng sự sáng thật trong lòng của những người đã nghe các Lời đó, Đức Thánh-Linh sẽ thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi những người được nghe các Lời đó, khiến linh hồn họ thức tỉnh mà nhận biết trách nhiệm của mình trước sự hiện diện của Đức Thánh-Linh, chứ không giống như những người làm chứng kiểu truyền thống “nhà thờ”, dùng trí khôn dụ người ta vào đạo mình. Đức Chúa Jêsus đã phán với môn đồ của Ngài về việc Ngài sẽ đến và ở cùng các môn đồ của Ngài luôn cho đến tận thế, điều đó có nghĩa là trong bất kỳ một công việc gì thuộc về Nước Đức Chúa Trời mà các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ làm theo sự dắt dẫn của Ngài, thì Thánh-Linh của Đấng Christ cùng làm việc với các tôi tớ Ngài và Đức Thánh-Linh sẽ lấy các phép lạ cặp theo để làm cho vững các Lời đã giảng ra. Nếu người ta không thể xây nhà bằng tranh được vẽ bằng sự diễn thuyết của môi miệng thể nào, thì cũng vậy, người ta không thể gây dựng đức tin của người khác bằng các lời của loài người xác thịt. Người ta cũng không thể sở hữu được sự hiểu biết ý nghĩa Lời Đức Chúa Trời bằng môi miệng ca ngợi Danh Chúa, mà lòng lại cách xa Lời của Đức Chúa Trời. Nhưng Lời Chúa có chép rằng: **Chúa đã ban một cờ xí (quyền phép) cho kẻ nào kính sợ Chúa,ặng vì lẽ thật mà xô nó ra. Hầu cho người yêu dấu của Chúa được giải thoát.** Các môn đồ của Đức Chúa Jêsus Christ đã vượt qua được những sự thử thách của Đức Chúa Jêsus Christ, nên họ xứng đáng được nhận lãnh quyền phép của Đức Chúa Jêsus Christ mà nhân Danh Ngài để rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho muôn dân trên trái đất này.
Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 62; Lu-ca 22; Giảng 14;

Ngày 3 tháng 3 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 2:37-41

Chủ đề: Khi Lẽ thật được bày tỏ ra bằng quyền phép của Đức Thánh-Linh.

Trọng tâm: Trong ngày Môi-se tiếp nhận hai bảng đá ghi chép Luật pháp từ Đức Giê-Hô-Va, để đem xuống dân Y-sơ-ra-ên, thì cũng trong ngày đó, dân Y-sơ-ra-ên đã không thấy Môi-se xuống núi, nên đúc một bò con vàng để thờ lạy, khiến Môi-se nổi giận mà **liêng hai bảng chứng khỏi tay mình, bẻ ra nơi chân núi**; trong cơn giận, Môi-se đã nhân mạng lệnh của Đức Giê-Hô-Va mà ra lệnh cho những người Lê-vi rằng: **Mỗi người trong các người hãy đeo gươm bên mình, đi qua đi lại trong trại quân, từ cửa này đến cửa kia, và mỗi người hãy giết anh em, bạn hữu, và kẻ lân cận mình**. Ngày đó, có chừng ba ngàn người bị chết bởi gươm của người Lê-vi. Nhưng trong ngày sứ đồ Phi-e-rơ công bố Lẽ thật về sự cứu chuộc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, qua sự tin đến Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ cùng sự người tin Chúa sẽ được nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh-Linh sau khi ai nấy đều nhân Danh Đức Chúa Jê-sus mà chịu phép báp-têm, thì có khoảng năm ngàn người được thêm vào Hội-Thánh. Thời kỳ sau rốt này, người ta không giảng Lẽ thật, cũng không tôn Luật pháp của Đức Chúa Trời trong các Hội-Thánh, vậy thì những người đứng giảng đó lấy gì để chặn các chiên con của Đức Chúa Jê-sus Christ và người ta lấy gì để cứu những người thế gian này vào trong Hội-Thánh của Đức Chúa Trời? Không có Luật pháp thì không có Giao-ước, mà không có Giao-ước thì không có sự kế tự Đức Chúa Trời, cùng không có sự đồng kế tự với Đấng Christ. Những tổ chức gọi là Hội-Thánh đó thuộc về ai? Những người đứng giảng đó đại diện cho danh nào mà giảng những lời mà Đức Chúa Jê-sus Christ đã không hề phán dạy? Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 32; Phục truyền luật lệ ký 18; 2 Cô-rinh-tô 3; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 3;

Ngày 4 tháng 3 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 2:42-47 (1)

Chủ đề: Khi các tội tở của Đức Chúa Jê-sus Christ để Đức Thánh-Linh dắt dẫn.

Trọng tâm: Vì lòng của vua ở trong tay của Đức Giê-Hô-Va, Ngài làm nghiêng lệch bề nào tùy ý Ngài muốn, vậy nên khi các tội tở của Đức Chúa Jê-sus Christ để cho Đức Thánh-Linh dắt dẫn, thì công việc rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời luôn được hanh thông, vì Đức Chúa Jê-sus Christ đã phán rằng: **Hiện bây giờ, có sự phán xét thế gian này, và hiện nay vua chúa của thế gian này phải bị xua đuổi. Còn Ta, khi Ta đã được treo lên khỏi đất, Ta sẽ kéo mọi người đến cùng Ta**. Khi Lời Đức Chúa Trời được tôn cao, thì Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ kéo mọi người đến với Ngài (Lời Đức Chúa Trời). Nhưng trong thời kỳ sau rốt này, người ta đã không tôn cao Lời Đức Chúa Trời (Danh Đức Chúa Jê-sus được xưng là Lời Đức Chúa Trời), vậy thì người ta sẽ lấy gì để kéo người ta vào “đạo mình”? Rất nhiều người tin có Đức Chúa Trời và tin có Đức Chúa Jê-sus Christ và họ muốn được sự giải cứu, giải phóng và giải thoát khỏi tội lỗi và sự chết, nhưng họ không biết Lẽ thật là gì, nên người ta giảng thế nào thì chịu theo thế ấy, như Kinh-Thánh có chép: **Khi Ngài thấy những đám dân đông, thì động lòng thương xót, vì họ cùng khổ, và tan lạc như chiên không có kẻ chăn. Ngài bèn phán cùng môn đồ rằng: Mùa gặt thì thật trúng, song con gặt thì ít. Vậy, hãy cầu xin chủ mùa gặt sai con gặt đến trong mùa mình**. Ngày nay “con gặt giả” quá nhiều và họ gặt số liệu người gia nhập bầy của mình cho các tổ chức mang danh hệ phái của họ, tự thống kê, nhưng chẳng có người nào nhận được ấn chứng của Đức Thánh-Linh mà biết linh hồn mình có được cứu chuộc hay không! **Có mùa gặt đã định cho các người**. Kinh-Thánh tham khảo: Ô-sê 6; Ma-thi-ơ 9; Giăng 12;

Ngày 5 tháng 3 năm 2022

Công vụ các sứ đồ 2:42-47 (2)

Chủ đề: Sự sai lầm đầu tiên của các sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ tại thành Giê-ru-sa-lem.

Trọng tâm: Các sứ đồ của Đức Chúa Jê-sus Christ đã quá bận rộn vì số người tin Chúa ngày càng đông, nên họ đã quên Lời Chúa Jê-sus đã phán rằng, họ phải **nhân danh Ngài mà rao giảng cho dân các nước sự ăn năn để được tha tội, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem**. Vì mọi người tin Chúa vào thời điểm đó đã cho rằng, Đức Chúa Jê-sus sẽ trở lại để đón Hội-Thánh của Ngài, nên họ **đều hiệp lại với nhau, lấy mọi vật làm của chung. Bán hết gia tài điền sản mình mà phân phát cho nhau, tùy sự cần dùng của từng người. Ngày nào cũng vậy, cứ chăm chỉ đến đền thờ; còn ở nhà, thì bẻ bánh và dùng bữa chung với nhau cách vui vẻ thật thà**; Nếu Đức Thánh-Linh không can thiệp bởi những sự bất bở, thì chẳng bao lâu, những người tin Chúa đã bán hết gia tài điền sản mình đó, lấy gì để sống mà duy trì sự phát triển Hội-Thánh theo Luật pháp của Đức Chúa Trời, khi mà họ không còn ruộng đất, nhà cửa để duy trì cuộc sống? Khi công việc thuộc về xã hội trở thành gánh nặng cho chức vụ hầu việp Chúa, thì sự bận rộn cho công việc xã hội đó sẽ ngăn cản sự dắt dẫn của Đức Thánh-Linh, vì Đức Thánh-Linh đến để giúp đỡ, để dắt dẫn các tội tở của Ngài, trong khi các sứ đồ quá bận rộn và chưa có kinh nghiệm gây dựng, tổ chức và cai trị Hội-Thánh, họ đã không cầu hỏi Đức Thánh-Linh để biết phải làm gì đối với số người tin Chúa đông như vậy, vì họ không cầu hỏi, thì Đức Thánh-Linh sẽ không hành động. Các hoạt động đã xảy ra trong thời kỳ đầu của Hội-Thánh được chép trong sách Công vụ các sứ đồ không phải là nền tảng để những người hầu việp Chúa trong các Hội-Thánh trên đất này học theo, nhưng để nhận biết, rút kinh nghiệm và cầu xin Đức Thánh-Linh ban cho sự khôn ngoan để gây dựng Hội-Thánh cách hợp lý. Kinh-Thánh tham khảo: Nê-hê-mi 4 & 5, Thi-Thiên 127; Châm ngôn 31;